Kirándulások

Kölyökkorunkban a tudás forrása, a kisúji gimnázium felé nagy reményekkel és bizakodással indultunk — a szalóki motorvonaton. Hanem épp osztályunk újjászületése idején, 1945-ben nemigen közlekedtek a civil vonatok, így sokszor katonai szerelvényekre kapaszkodva, többórás fagyoskodás után jutottunk el célunkhoz, a tudás megszerzéséhez. Számtalanszor gyalog is megtettük a 25 km.-es távot a vasúti síneken ballagva, egy-két hétre elegendő elemózsiát cipelve a hátizsákunkban, mert egy házinéninél csak szállást kaptunk az Arany János utcában. Kosztot nem tudott adni, nekik sem volt elég. Az említett legnehezebb periódushoz képest a következő időszak a boldog és önfeledt diákéveket jelentette. Tagja lenni egy ilyen sokoldalú, sokszínű és szellemiségében szinte páratlan osztálynak. Jellemformáló és élményszerű volt.

A biológiában közismert az u.n. *„heterózis effektus”* azaz minél változatosabb egyedekből tevődik össze egy életközösség, annál életképesebb lesz a közös utód. Robbanásszerű minőségi fejlődést eredményez az utódokban is. Ilyen volt a mi osztályunk is!

Diákcsínyjeink soha nem lépték át a jó ízlés határát, de humorral teli, *„ad hoc”* ötletektől sziporkáztak. Ezek életünk végéig nyomot hagytak a lelkünkben, ezért is ilyen összetartó még ma is ez az osztály. Egyéni pályafutásunk leginkább innen számítható. Szinte minden emberi értéket ettől a gimnáziumtól kaptunk. (Szorgalom, kitartás, ambíció, becsület, tisztesség, alkotókészség, barátság stb….) Ezek az értékek valamennyi osztálytársunknál felismerhetők. Az *Alma Mater* célkitűzése érvényesült: hasznos embereket nevelt ennek a hazának, de még a nagyvilágnak is!

tóthkarcsi